

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvniwm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. LXXIIX. Præfatio v. Prinsipum. Initium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

cisiones ostendit, iudicem præcipitanter nihil agere posse, & post eum Ferrat. *cap. aut ult. num. 8.* cum non possit dici cogitatum, quod nimis est festinatum, *d. c. cum Bertholdus. de re judic. pro ut in terminis transactionis consuluerunt Dec. conf. 479. num. 6. Menoch. 1. arb. judic. q. 42.* & omnis bona præsumptio in iudice cesset, quando brevi tempore quid egerit. Alciat. *in rr. de præsumpt. reg. 3. præf. 9. num. 8.* idque adeo obtinet, ut nec Pontifex, Dec. *conf. 544. numer. 18.* post Ancharan. *conf. 255. per cap. ex literis 4. de restitu. in integr. neque Rex, Grammat. decif. 15. n. 13.* nec Princeps, Cravett. *conf. 153. num. 2.* imò nec iudex, qui ex pleno & amplo arbitrio sibi collato plenissimam iudicandi potestatem habet, sententiam ex abrupto ferre possint, Lanfr. *in tnel. de arbit. p. 6. vers. 12.* Socin. *sen. conf. 87. num. 7. lib. 4.* idem esse quoad auctoritatem in dando tutore, quæ ex abrupto interponitur, tenet Socin. *jun. conf. 88. n. 15. lib. 4.*

Excipe (1) nisi quando in confessum sententia feratur: ex quo tunc nullæ sunt partes iudicis, nisi in condemnando, *l. 2. ff. de confess. l. proinde 25. ff. ad Leg. Aquil.* (2) quando iudex in illo brevi tempore de ista causa posset instrui, Cravett. *conf. 179. num. 1. Dec. conf. 296. in fin. Curtius sen. conf. 47. col. pen.* (3) quando iudex parte præsentis & non reclamante pronunciasset, tunc enim sibi imputare debet pars, si non reclamavit. Bald. *in l. prolatam. C. de sentent. num. 8.* Socin. *sen. conf. 121. col. 5. vers. quia. lib. 3.* Confer supra locum de festinatione *lib. 6. cap. 12. pag. 506.*

CAP. LXXIV. De Prædâ.

Axioma I.

Dux belli prædas post obtentam victoriam acquirere debet. Hinc acriter puniendi, qui nondum partâ victoriâ signa deferunt & prædas agunt, Perez. *C. de desertor. n. 7.*

CAP. LXXV. Prædicatum.

Talia sunt prædicata, qualia subjecta demonstrant, & contra, *l. si prior 32. ff. solut. matrim. Auth. de fil. an. dor. instr. nat. post princ. cap. inter dilectos. de dolo. Bart. Socin. in l. quibus dieb. 40. §. Dominus. de condit. & demonstr. num. 3.* Nec tamen rarum est, ut posita sub una eademque determinatione diversimodè accipiantur secundum cujuslibet diversam rationem, *l. coheredi 41. §. qui discretas 4. de vulg. & pupill. substit. Alex. 5. conf. 179.* Hinc quando præcedunt plura subjecta, non semper fit relatio ad omnia, quando non est tanta ratio de uno sicut de alio, sed solum refertur ad illud, de quo est major & plenior ratio. *l. si in lege 24. pr. junct. gloss. 2. locat. Molin. conf. 28. tom. 1. n. 5. Hartman. Pistor. 2. obs. 65. n. 9. & seqq.*

CAP. LXXVI. De Prædio.

Axioma I.

Quæcunque prædia agriculturæ causâ vel pecuariæ, directè vel indirectè constituta, illa sunt rustica: hæc enim rusticum præbent usum, ex usu autem, non loco, prædia sunt distinguenda. Stabulum igitur ad usum rusticum destinatum est prædium rusticum *l. 4. §. 1. ff. in quib. caus. pign. tacite contrahatur.*

II.

Quæcunque prædia inhabitandi & mercandi causâ sunt constituta, illa sunt urbana, quia urbanum usum præstant. Ita ergò horreum erit prædium urbanum, si mercibus servandis interserviat: rusticum, si colligendis fructibus. Huc quoque referendum est stabulum meritorium, quod paratè ad mansionem hominum & stationem iumentorum *l. 198. ff. de V. S.* hinc prædium naturâ suâ rusticum potest præstare servitutem urbanam *l. 20. §. 1. ff. de servit. præd. urban.* Et contra servitus naturâ suâ urbana potest fieri rustica, si prædium rustico debeatur.

CAP. LXXVII. Præfesse, Præfectus, Primarius, Præses.

Axioma I.

Præfesse qui sibi ipsi nequit, aliis præfici non debet, *cap. indecorum. 3. extr. de atar. & qualif. & ord. præfic.*

II.

Præfesse qui vult, non autem prodesse, Episcopus non est, *cap. qui Episcopatum n. 8. quest. 1.*

III.

Beneficia quæ pro voto omnium primatibus redduntur, ea universis reddi videntur, *l. 6. in pr. C. de Advoc. divers. judic.*

IV.

Ab absurdum est, aliquem in eodem ordine & præfesse & subesse, *l. ult. Cod. de legit. tutel.*

V.

Potestas vel præses debet esse sollicitus de suis officialibus, an bene vel malè se gerant. Brunem. *ad l. 2. C. de Exat. Tribut. in fin.*

CAP. LXXVIII. Præfatio v. Principium. Initium.

Axioma I.

Præfatio arguit & indicat, quæ alicujus actus causâ impulsiva ac finalis fuerit, Bart. & Dd. *in l. fin. de hered. inst. Bald. in l. 1. §. quib. notab. 1. C. de nov. Cod. faciend. Philipp. Franc. in cap. quoniam. post medium. de immunit. Eccles. Dec. conf. 444. num. 8. Decian. resp. 72. num. 49. vol. 2. Patif. conf. 21. num. 38. vol. 1. Regner. Sixtin. 3. conf. Marp. 15. num. 12. Dec. conf. 675. Consultuit eleganter. in fin. & conf. 683. In casu proposito. numer. 7. vers. quarto videtur. Pacian. 1. conf. 29. numer. 66.*

II. Præfa-

Præfatio legis mentem declarat, l. Titia 134. §. 6. idem respondit 2. ff. de V. O. l. fin. de hered. inst. gl. in l. i. verb. consentientes. ff. de judic. Roland. à Valle conf. 36. num. 58. Regn. Sixt. 3. conf. Marp. 3. 15. numer. 21. Bart. & Bald. in l. filium habeo. ad SC. Maced. Pantischi. 2. quæst. præf. 21. num. 25.

III.

Præfatio causativa seu ratiocinativa limitat dispositionem, non narrativa, l. fin. ff. de hered. inst. l. regula 9. §. fin. ff. de jur. & fact. ign.

IV.

Quæ in præfationibus præmittuntur, ea in sequentibus repetita intelliguntur. l. Titia 134. §. 1. de V. O. Pacian. in not. ad §. at ne plurimi 15. de L. Aquil. Hortens. ad l. 13. §. 1. de serv. præd. urb. p. 15.

Limita (1) nisi specialiter dictum ei derogaret, Hostiens. d. loc. certe in medio tractatu dictum, quamvis generale, proximis quibusque seu generalibus accommodari debet, idem d. loc. (2) Non procedit, quando fieret ex intervallo, quia tunc præsumitur oblitio vel error, l. sed etsi me putem 22. §. 1. de condit. indeb. & censetur partes recessisse ab illis prius dictis, Bart. in l. item quia §. fin. ff. de pact. (3) Quando repetita sunt separata, Bald. in l. per retentionem. C. de usur. (4) Quando repetitio esset odiosa, veluti in usuris, Bald. d. loc. Vel (5) si esset inter alias personas, Gloss. & Bart. in l. in repetendis. ff. de leg. 3. Bart. Socin. in tr. reg. num. 420.

CAP. LXXIX.
Præjudicia.

Axioma I.

Præjudicia summarum curiarum sequi convenit, Gloss. & Dd. in l. nemo. C. de sentent. & interloc. Zasius in rubr. ff. de Except. num. 6. Plot in l. si quando. n. 156. C. unde vi. Afflict. decis. Neapolit. 383. n. 8. Meril. decis. 1. n. 2. Vult. 3. conf. Marp. 29. n. 108. quia solum ex iudicati causa nascuntur, l. 1. in fin. l. 3. l. singulis 6. & tot. tit. ff. de Except. rei judic. Gædd. 3. conf. Marp. 32. n. 226. Unde & præjudicia Camera Imperialis vim Legis habere dicuntur, quia ipsa summi Principis sit consistorium, & ipsum Imperatorem representet, Carpzov. 4. respons. 37. numer. 11. quo faciunt tradita à Dd. de præjudiciis Neapolitanis, quod ea etiam communi contrariæ præferantur, Afflict. decis. Neapolit. 96. num. 11. & decis. 169. num. 9. quem sequuntur Bolog. in l. 1. num. 38. vers. sed decisio sacri. ff. si cert. per. Anton. Gravati. in addit. ad Vestr. in prax. lib. 6. cap. 1. n. 17. quemadmodum & de Rota Romana statuit Chucal. in addit. ad Dec. in l. jura sanguinis. num. 7. vers. contrarium. ff. de R. l. Enimvero cum præjudiciis inniti admodum periculosum sit, ideo cautè allegari debent; nam in his modica sæpe diversitas facti magnam inducere diversitatem juris potest l. si ex plagis 52. §. in ultimo 2. ff. ad L. Aquil. Dec. in l. precibus. num. 4.

C. de impuber. subst. nec tam spectandum, quid Romæ factum, sed quid fieri debeat, l. sed licet 12. ff. de offic. Præsid. & ita de præjudiciis sentiunt Molin. in com. ad 34. reg. Cancell. Roman. de publ. resignat. n. 35. Conf. Arg. 1. conf. 11. n. 97. vid. infr. res judicata.

II.

De cuius præjudicio vel interesse agitur, semper est citandus. l. seo tempore 6. ubi Bart. Cod. de remiss. pignor. cum his quæ latius congerit Socinus conf. 282. Vias tuas. col. 2. vol. 2. Felin. in cap. humilis. colum. 1. circa fin. de majorit. & obed. & in cap. exhibitæ. in princ. de judic. Ludov. Gomez. ad §. quadam. Inst. de act. n. 1.

III.

Alteri per alterum præjudicari & iniqua conditio inferri non debet, l. 74. de R. l. C. A. de pact. thes. 204. l. coheredibus 17. C. famil. herisc. l. 27. §. 4. ff. de pact. cap. denique 10. 14. quæst. 6. hinc absque præjudicio alterius nemini dari debet privilegium, cap. quia 2. extr. de relig. dom. nemini enim est dandum, ut alteri præjudicium fiat, l. licet 23. extr. de testib. nec præjudicare intendit alicui Papa per privilegium, c. pen. extr. de Eccl. de edific. vel per mandatum, cap. licet 12. c. grave 19. extr. de offic. ordin. vel per literas, cap. quæ 29. cap. dudum 31. extr. de privileg.

IV.

Præjudicium non debet facere constitutio absentibus & futuris, quia taliter facta non valet, cap. cum omnes 6. extr. de Conf.

V.

Nemo negligentiam suam debet referre ad alienam injuriam, l. 3. de transactionibus.

VI.

Præjudicat confessio in jure facta, cap. dudum 54. extr. de Elect. cap. constitutus 7. extr. de penitent. ita procuratoris confessio præjudicat Domino, cap. suborta 21. extr. de sentent. & de re judic. cap. quoniam 21. extr. de privileg. ita præjudicat parti confessio sui advocati, nisi eodem die revocetur, c. cum causam 62. extr. de appellat. cap. olim 20. extr. de censib. ita præjudicat Ecclesiæ confessio Syndici vel Procuratoris, c. dilectus 2. extr. de Capell. Monach. ita matrimonium juramento c. sicut. 22. extr. de sponsal. ita juri consuetudo, illudque tollit, c. 1. extr. de cognat. spirit. tacitam etiam renunciationem præjudicare, text. est in cap. cum olim 19. extr. de censib. Sententia tamen lata in incidenti aut minus principali (maximè si de ea summarie tantum sit cognitum) in principali non præjudicat. l. si iudex 10. de his qui sui vel alien. jur.

VII.

Præjudicium non facit militis conatus, c. attestaciones 10. extr. de desponsat. impub.

VIII.

Quæ invito te sunt acta, tibi non præjudicant, l. in causas 27. ff. de procur.

IX.

Præjudicialis quæstio facit conquirere causam principalem, cap. si iudex 12. in fin. de sentent. excomm. in 6. ita causa natalium ad causam successionis, quia præjudicialis, primum terminatur, alias